

Suuri veistokilpa

Itse ilmainen Jumala
Kaikkivalta kunniaassa
aivan aikojen alussa
luomakunnan laainnassa,
veisti maamot mansikoiksi,
immet ilkkumattomiksi,
urhot uuet uutteriksi,
kaunihiksi kaiken kansan.
Noin on veisti jotta viisti.
Noin on laati leikatessa.

Vaan on pettäjä pahainen
- Pitkäpiiska, pää pirujen -
Katkerana katsannossa
Luojan työtä laittamassa.
Tuosta tahtoi tappelolle,
kilpatyölle karmealle.

Veisti puusta, veisti luusta,
maasta multia sivalti,
otti tulta tuon Otavan,
lohkun leikkasi lapista.
Eipä tuosta tuu urosta,
eikä naista narrintyöstä.

Silloin vanha vihtahousu
- perhana pahansisuinen -
sen sanoi ja noin nimesi
virkkoi virne silmissänsä:
Jos en tahdo taituriksi
- mahda maitten muovaajaksi -

Luodun saanen sommitella
- toisen töitä tarkennella.

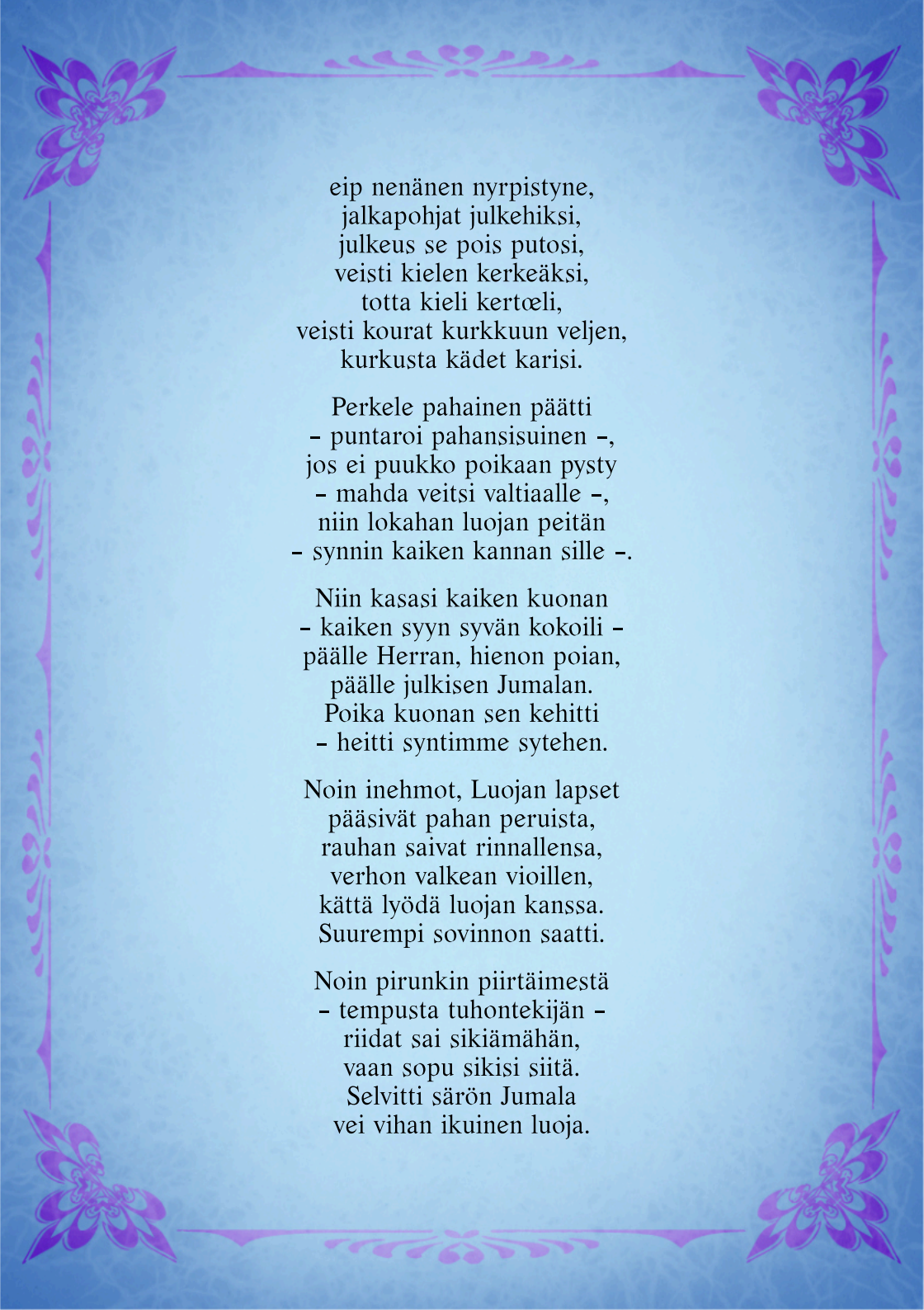
Niin on veitsen vyöstä otti
vei inehmot Luojan luomat.
Turhenti tätien tuumat
Kielet tyttöjen teroitti.
Solmi miesten mielet suorat.
kaiken kansan katkeroitti.

Niin itkee Isä-Jumala
Murheen maistaa maan takoja.
Rii'ellessä rakkahimman.
Pilkatessa poikastensa.
Vaan teki Isä-Jumala
- veisteli vakainen Luoja -
- vielä veisti jotta viisti -
- vielä puukollan perusti.

Poiallensa parhaimmalle
veisti muodon maanomaisen,
veisti urhon uutteraksi,
veisti miehen mansikaksi.

siitäs suuttui synnin seppo
- noin paheksui Pannahinen -,
pisti työlle tapparansa
- puukkonsa pahanteoille-,

Peitsellään piti Jumalan
- parhaan poian puukollansa -,
veisti nyrpeän nenosen,

eip nenänen nyrpistyne,
jalkapohjat julkehiksi,
julkeus se pois putosi,
veisti kielen kerkeäksi,
totta kieli kertoeli,
veisti kourat kurkkuun veljen,
kurkusta kädet karisi.

Perkele pahainen päätti
- puntaroi pahansisuihin -,
jos ei puukko poikaan pysty
- mahda veitsi valtiaalle -,
niin lokahan luoja peitän
- synnin kaiken kannan sille -.

Niin kasasi kaiken kuonan
- kaiken syyn syvän kokoili -
päälle Herran, hienon poian,
päälle julkisen Jumalan.
Poika kuonan sen kehitti
- heitti syntimme sytehen.

Noin inehmot, Luoja lapset
pääsivät pahan peruista,
rauhan saivat rinnallensa,
verhon valkean vioillen,
kättä lyödä luoja kanssa.
Suurempi sovinnon saatti.

Noin pirunkin piirtäimestä
- tempusta tuhontekijän -
riidat sai sikiämähän,
vaan sopu sikisi siitä.
Selvitti särön Jumala
vei vihan ikuinen luoja.